

ความหมายของสื่อทัศนศึกษา

คำว่าสื่อทัศนศึกษา หมายถึง Audio - Visual Aids หรือ Teaching Aids ในภาษาอังกฤษ ซึ่งหมายถึงสื่อที่ช่วยในการเรียนการสอน

Harry W. Packer ได้ให้ความจำกัความหมายของสื่อทัศนศึกษาว่า

" An instructional aid is any device that assists an instructor to transmit to a learner facts, skills, attitudes, knowledge, understanding and appreciation.

A Visual aid is any instrument device that can be seen but not heard.

An Audio aid is any instructional device that can be heard, but not seen.

An audio - visual aid is any instructional device that can be heard as well as seen."

Bern ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

" The term 'audio visual' is probably most frequently associated with educational film. As presented in text books, as taught in some institution, and as supported by some research, audio visual communication has, however, always been much broader in scope. Recent technological development resulting in such tools as language laboratories, teaching machines, and television have tended to increase even further the breadth of the concern of this field. "

^๑ Dr. Kenneth B. Hays and Dr. Harry Q. Packer, Preparation and Use of Audio - Visual Aids, (New York: Prentice Hall, Inc., 3rd ed., 1955) p. xi

^๒ Henry Bern H., New Directions in Audio - Visual Communication Vol. 36, No. 6, Nov. 1960, 1, 1

แผนกโศกทัศน์ศึกษา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประชาวมิตร ได้ตีพิมพ์หมายถ่าว่า โศกทัศน์วัตถุ ใจคังนี้ *

โศกทัศน์วัตถุ หมายถึงอุปกรณการสนทนังตวยที่เรื่อกวักถาถการเสื่อตา และการชอถงใจได้ ชนอชุกั:ตัวหนังสือเป็นสำคัญ

ความเป็นมาของโศกทัศน์ศึกษา

ประวัติของโศกทัศน์ศึกษาได้เริ่มมาพร้อมกับประวัติศาสตร์ของมนุษยชาติทีเดียว * ใน ขณะทีชระกายใช้จากนั้นที่หาอาหารวางชั้นครั้งแรก มนุษย์จึงเกิดความคิดที่จะทำโศกทัศน์ว่างขึ้น และ ได้ถ่ายทอดความคิดนี้ลงเป็นเรื่องราวด้วยภาษาที่เขียนไว้ตามผนังถ้ำ โหล่นรูนถงใจโศกทัศน์ และ เริ่มรู้จักใช้บรรยากาศเพื่อเชื่อมชูนขึ้นถว้าเกาขณะทีชากันออยชไปชังส่วนต่าง ๆ ของนิภากอนเทื่อถเห็น

สังคมในสมัยนี้มีลักษณะอย่างงว้าบ ๆ ความต้องการของคนก็มีแต่เพียงถจจะงัวมาเป็น อาหาร หรือการหาที่พักอาศัย เป็นต้น การถ่ายทอดความรู้ให้แกคนรุ่นหลังจึงเป็นการเรื่อบตัว ทัชอช้ว เพราะไม่มีคนเรื่อบมาถ โดยชอนกันจากความจริง เรนจะชอนให้รู้จักการจับสัตว์ หรือ ช่างนา ถักนาไปศึกษาในสถานที่จริง ๆ ทำการแสดงให้ชูกันอย่างจริง ๆ การเรื่อบการชอนจึงมีความ หมายแกช้วชีวิต ภายหลังเมื่ชอมนุษย์เรื่อกู้จักคิดคำพูดและตัวหนังสือได้เวน อักษรเฮโรกราฟิกของ อียิปต์ เป็นต้น และความศิษาของภาษาถมีมากขึ้น จนกระทั่งอิมคิดใว้าการใว้าคำพูดเป็นนาม ชกรรม และยังเป็นตัวแทนประสพการชจริงทีคนเรื่อกช้มาช

การเรียนในสมัยกรีกและโรมันเป็นการเรื่อบด้วยการฟังปาฐกถา และอ่านหนังสือ แล้วนำ มาถกเถียงกัน โดยปดพิทังหางการชคและห้องจ่า เป็นต้น ซึ่งถไคมีนักปราชญ์นักการศึกษาต่าง ๆ ไคไจมทีและวิพากษณ์วิจารณ์การเรื่อบชูนมนันเรื่อบมา และชวยความคิดชงนบรรดาปราชญ์ต่าง ๆ นี้

* สมทรงศรี เจริญ คู่มือการใจโศกทัศน์วัตถุ (โครงการพัฒนาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ๒๕๐๕) หน้า ๑๔

* เรื่อง ถูช "การพัฒนาโศกทัศน์ศึกษา" ศูนย์ศึกษา (สถาบันการศึกษาแห่งประเทสไทย ปีที่ ๑๑ ฉบับที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๐๓) หน้า ๔๔

* เรื่อง เที ชวกัน หน้า ๔๔

เรื่องที่มีอิทธิพลในกิจการทางด้านโสตทัศนศึกษาเจริญขึ้น โดยเฉพาะ John Amos Comenius (๑๖๓๒ - ๑๖๘๐) ซึ่งได้ริเริ่มการรณรงค์ว่าเป็นบิดาแห่งโสตทัศนศึกษา ได้ริเริ่มงานของท่านโดยพิมพ์หนังสือชื่อ *Great Didactic* ^๖ ซึ่งเนื้อหายาวเหยียด ได้กล่าวถึงทฤษฎีการศึกษาใหม่ ๆ รวมทั้งการจัดบรรยากาศในห้องเรียนไว้อย่างสนใจ และการไร้อักษรไว้ที่ดึงดูดความสนใจของเด็ก ตลอดจนการให้เด็กโตใช้มันส์ต่าง ๆ ใหม่มากขึ้น ซึ่งจากหลักการดังกล่าวนี้เองที่เขาได้ริเริ่มงานปฏิบัติโดยได้พิมพ์หนังสือชื่อ *Orbis Pictus* อาจจะแปลได้ว่า *World in Picture* ซึ่งนับเป็นหนังสือเรียนที่ภาพประกอบเป็นเล่มแรกในโลก ^๗ หนังสือเล่มนี้มีภาพประกอบหน้าเรียนถึง ๓๕๐ รูป และเรียนแต่ละหน้ามีรูปประกอบชิ้นหนึ่ง เรื่องต่าง ๆ ในหนังสือเล่มนี้ก็มีอาทิเช่น พระเจ้า สวรรค์ อากาศ โลก ดินไม้ ทำสวน จีนหุบปราสาท สุริยุปราคา ^๘ หนังสือเล่มนี้เขียนเป็นภาษาละตินและภาษาเยอรมัน มีการพิมพ์และแปลออกเป็นภาษาเยอรมันหลายภาษา แม้แต่ในศตวรรษที่ ๑๙ ก็ยังใช้กันอยู่ในบางแห่ง

โหมินดูส ได้กล่าวไว้ในคำนำของหนังสือเล่มนี้ว่า "ขอในหนังสือเล่มนี้ได้อยู่ในมือของเด็ก เพื่อเด็กจะได้ชื่นชมและพอใจ กับการเห็นภาพต่าง ๆ ในหนังสือ และใช้เด็กได้คุ้นเคยกับหนังสือนี้ แม้จะอ่านก่อนจะเข้าโรงเรียนก็ตาม" ^๙ นอกจากนี้แล้วในคำนำดังกล่าวยังได้แนะนำวิธีสอนโดยใช้หนังสือเล่มนี้อีกด้วย

Jean Jacques Rousseau (๑๗๑๒ - ๑๗๗๘) ได้พิมพ์หนังสือชื่อ "Emile" เพื่อวิจารณ์แนวการสอนของฝรั่งเศสในสมัยนั้น ในหนังสือเล่มนี้เขาได้ชี้ให้เห็นว่า "การศึกษาของเด็กจะต้องเป็นไปโดยธรรมชาติ และความสนใจของเด็กย่อมมีพัฒนาการแตกต่างกันเป็นชั้น ๆ" ^{๑๐}

^๖ Theodore Huebener, Audio Visual Techniques in Teaching Foreign Language (New York : University Press 1960) p* 1

^๗ สมพงษ์ สิริเจริญ หน้า ๒

^๘ James S Kinder and Dean Mc Clusky, Audio Visual Reader (Iowa: W.C Brown Company 1954) p* 28

^๙ The Encyclopedia Americana, (New York: Americana Corporation 1957) Vol. 7 p* 355

^{๑๐} Edgar Dale, Audio Visual Methods in Teaching, (New York : The Dryden Press, Inc., Rev. ed.,) p* 60

และเขายังให้ความเห็นต่อใช้ว่าในโรงเรียนนั้น อาจจะมีอะไร ๆ ให้เด็กได้ทุกอย่างถ้าจะให้
เด็กได้สังเกตจากสิ่งที่เป็นรูปธรรมมากกว่าสิ่งจากคำพูดอย่างเดียว

Johann Heinrich Pestalozzi (๑๗๕๖ - ๑๘๔๑) ชาวสวิสเซอร์แลนด์ เป็นผู้
เดือนในสังกัดการศึกษาของสวิส เขาได้นำเอาสิ่งที่แท้จริงในหนังสือ Emile มาทดลองกับลูก
คนหนึ่งซึ่งมีอายุเท่ากับ Emile ปรากฏว่าโดยสถานที่สวิสเซอร์แลนด์เขาได้
กล่าวไปใช้ในโรงเรียนของเขา และก็ได้มีผลสำเร็จอย่างงดงาม มีชื่อเสียงไปทั่วยุโรป และอเมริกา
โดยหลักการกว้าง ๆ เขามีความเชื่อว่า Sense Impression เป็นมูลฐานอันสำคัญในการเรียน

ถัดจากนั้นมา Johann Friedrich Herbart (๑๗๗๖ - ๑๘๔๑) และ Friedrich Froebel
๑๗๘๒ - ๑๘๕๒) ซึ่งได้ช่วยเพิ่มมูลความรู้ทางโศกทัศน์ศึกษาอย่างกว้างขวาง คือเขาได้ค้นคว้าและ
แนะนำวิธีใช้วัสดุและอุปกรณ์การสอนต่าง ๆ โดยเฉพาะ Froebel ซึ่งเคยเป็นลูกศิษย์ของเบ็นจามิน
โคมองเห็นและเข้าใจในธรรมชาติของเด็กคือเขามีความเห็นว่าเป็นธรรมชาติ
อยู่อย่างหนึ่งคือชอบเล่น และกิจกรรมธรรมชาติและความสนใจของเด็กมีวิวัฒนาการแตกต่างกันแล้วแต่
วัย เพราะฉะนั้นหลักสูตรที่ใช้ในชั้นต่าง ๆ จึงต้องปรับปรุงให้เข้ากับข้อดังกล่าว เขาสันนิษฐานให้
มีการศึกษานอกสถานที่ เพื่อที่จะได้เห็นของจริง ใจใช้ของจริง และด้วยความคิดดังกล่าวเขาจึงได้
กำเนิดการศึกษาชั้นอนุบาลขึ้นในเยอรมนี *

นับตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๐๐ เป็นต้นมา กิจกรรมทางโศกทัศน์ศึกษาก็เจริญยิ่งขึ้น ประกอบกับ
ได้มีการประดิษฐ์อุปกรณ์ทางโศกทัศน์ศึกษามากยิ่งขึ้น เช่น การพิมพ์ การถ่ายภาพ วิทยุ ภาพยนตร์
นักการศึกษาโคมองเห็นความสำคัญของโศกทัศน์ศึกษามากขึ้นเป็นลำดับ

การมองประเภทของโศกทัศน์อุปกรณ์

นักการศึกษาโคมองเห็นประเภทของโศกทัศน์อุปกรณ์แตกต่างกันไปหลายแบบ บางทีแบ่งไปตาม
ลักษณะของวัสดุ บางทีก็แบ่งไปตามความสะดวกในการใช้ บางทีก็แบ่งตามประสิทธิภาพที่จะได้รับ

*๒ รองศาสตราจารย์จำเริญ วรางกูร คำบรรยายวิชาโศกทัศน์ศึกษาเบื้องต้น
คณะครุศาสตร์ ประจำปีการศึกษา ๒๕๐๖

แล้วควรจะเพิ่มความสำคัญในแง่ใด

คณะกรรมการแผนกบริหารการ กระทรวงศึกษาธิการ *๑๑* ได้จำแนกวัสดุอุปกรณ์
ออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ ๖ ประเภท และแต่ละประเภทยังได้จำแนกออกเป็นประเภทย่อย ๆ
ได้อีกหลายชนิด ดังนี้คือ -

๑. วัสดุฉายแสง (Graphical Material) แบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ได้อีก ๘ ชนิดคือ
 - ๑.๑ กระดานดำ (Black Board)
 - ๑.๒ แผนที่และลูกโลก (Maps and Globes)
 - ๑.๓ การ์ตูน (Cartoon)
 - ๑.๔ โปสเตอร์ (Poster)
 - ๑.๕ แผนภาพ (Diagram)
 - ๑.๖ กราฟ (Graph)
 - ๑.๗ แผนภูมิ (Chart)
 - ๑.๘ ป้ายนาฬิกา (Flot Board)
 - ๑.๙ บอร์ดนิเทศ (Bulletin Board)
๒. วัสดุแข็ง (Solid Materials) แบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ได้ ๖ ชนิดคือ
 - ๒.๑ ไดออรามา (Diorama)
 - ๒.๒ พิพิธภัณฑ์โรงเรียน (School Museum)
 - ๒.๓ ของสะสมแบบ (Mock - up)
 - ๒.๔ ของจำลอง (Model)
 - ๒.๕ ของตัวอย่าง (Specimen, Collection, Sample)
 - ๒.๖ ของจริง (Object)
๓. วัสดุฟัง (Auditory Materials) แบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ได้ ๔ ชนิดคือ
 - ๓.๑ ระบบขยายเสียง (Amplified Sound System)

๑๑ กระทรวงศึกษาธิการ อุปกรณ์การศึกษา (โครงการพัฒนาการศึกษา ๒๕๐๕)

- ๓.๖ แผ่นเสียง (Phonograph Record)
- ๓.๗ เทปเสียง (Tape Record)
- ๓.๘ วิทยุ (Radio - Broadcast)
- ๔. ภาพนิ่ง (Still Pictures) แบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ได้ ๑๐ ชนิดคือ
 - ๔.๑ ภาพผนัง (Wall Picture)
 - ๔.๒ สมุดภาพ (Fictorial Book, Scrap Book)
 - ๔.๓ ภาพสามมิติ (Three Dimensional Picture)
 - ๔.๔ ภาพเขียน (Drawing and Sketch)
 - ๔.๕ รูปภาพ (Picture)
 - ๔.๖ ภาพถ่าย (Photograph)
 - ๔.๗ สไลด์ (Slide)
 - ๔.๘ ฟิล์มสตริป (Filmstrip)
 - ๔.๙ ภาพโปร่งแสง (Positive Transparencies)
 - ๔.๑๐ รูปตัดมา (Cut - Out)
- ๕. กิจกรรมรวม (Activites) แบ่งออกเป็นชนิดย่อย ๆ ได้ ๘ ชนิดคือ
 - ๕.๑ งานที่เป็นโครงการ (Project)
 - ๕.๒ การเล่นแบบละคร (Dramatization)
 - ๕.๓ การแสดงบทบาท (Role Playing)
 - ๕.๔ การสาธิต (Demonstration)
 - ๕.๕ การศึกษานอกสถานที่ (Field Trip)
 - ๕.๖ นิทรรศการ (Exhibition)
 - ๕.๗ การทดลอง (Experiment)
 - ๕.๘ กระดาษทราย (Sand Tray)
- ๖. ภาพยนตร์และโทรทัศน์ (Motion Pictures and Television)

รองศาสตราจารย์สำเภา วรางกูร หัวหน้าแผนกโสตทัศนศึกษาทาง จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย ได้แบ่งประเภทและชนิดของโสตทัศนอุปกรณ์การสอนเป็นดังนี้ :-

- ก. ประเภทวัสดุ (Audio - Visual Materials)
- ข. กระดานดำหรือกระดานชอล์ก (Black Boards, Chalk boards)
- ค. แผนที่และลูกโลก (Maps and Globes)
- ด. การ์ตูน (Cartoons)
- ค. โปสเตอร์ (Posters)
- ฉ. แผนภาพ (Diagrams)
- ช. กราฟ (Graphs)
- ค. แผนภูมิ (Charts)
- ฅ. กระดานผ้าฝ้าย (Flannel Boards)
- ฉ. กระดานนิเทศ (Bulletin Boards)
- ฅ. ไดออรามา (Dioramas)
- ฉ. พิพิธภัณฑ์โรงเรียน (School Museums)
- ช. ของลดขนาด (Mock - ups)
- ฅ. ของจำลอง (Models)
- ฉ. ของตัวอย่าง (Specimens, Collection, Samples)
- ช. ของจริง (Objects)
- ฅ. แบนเสียง (Phonograph records)
- ฉ. เทปเสียง (Tapes)
- ช. ภาพผนัง (Wall Pictures)
- ฅ. สมุดภาพ (Pictorial Books, Scrap Books)
- ฉ. รูปภาพ (Pictures)

รองศาสตราจารย์สำเภา วรางกูร คำนวณวิทยาสโสตทัศนศึกษาเบื้องต้น
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยการศึกษา ๒๕๐๖

๒๖. คุปัดมา (Cut - Outs)
 ๒๗. ภาพสามมิติ (Three Dimensional Picture)
 ๒๘. ภาพเขียน (Drawings and Sketches)
 ๒๙. ภาพถ่าย (Photographs)
 ๓๐. สไลด์ (Slides)
 ๓๑. ฟิล์มสตริป (Filmstrips)
 ๓๒. ภาพโปร่งใส (Transparencies)
 ๓๓. ภาพยนตร์ (Motion Picture)
๓. ประเภทเครื่องฉาย (Audio - Visual Equipments)
 ๓๑. เครื่องฉายภาพยนตร์เสียง (Cinema Projectors)
 ๓๒. เครื่องฉายสไลด์หรือฟิล์มสตริป (Slide & Filmstrip Projectors)
 ๓๓. เครื่องเล่นจานเสียง
 ๓๔. เครื่องเล่นบันทึกเสียง
 ๓๕. วิทยุ
 ๓๖. จอฉายภาพ
 ๓๗. เครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Projectors)
 ๓๘. เครื่องฉายภาพทึบแสง (Overhead Projectors)
 ๓๙. เครื่องฉายภาพขนาด ๓ ๕ / ๔ (Lantern Slide Projectors)
 ๔๐. เครื่องฉายภาพจุลทรรศน์ (Micro - Projectors)
 ๔๑. ระบบขยายเสียง (Public Address System)
 ๔๒. เครื่องโทรทัศน์ (Television Receiver)
 ๓. ประเภทกิจกรรม (Activities)
 ๓๑. งานที่เป็นโครงการ (Projects)
 ๓๒. การเล่นบทบาทสมมติ (Dramatizations)
 ๓๓. การสาธิต (Demonstrations)
 ๓๔. การศึกษานอกสถานที่ (Field Trips)
 ๓๕. นิทรรศการ (Exhibitions)

๕. การทดลอง (Experiments)

๖. ทรายและโต๊ะทราย (Sand Trays, Sand Tables)

James S. Kinder ^๑ เทคนิคของสื่อทัศนศึกษา ^{๑๕}

๑. Repetitive Materials

ก. การซ้ำ

ข. การซ้ำ

ค. เครื่องมือ (Duplicating Devices)

๒. Pictorial and Graphical Representations

ก. ภาพถ่าย

ข. ภาพนิ่ง

ค. ภาพวาด

ง. ภาพโปสการ์ด (Post card)

จ. Newspaper Clippings

ฉ. ภาพวาดและภาพพิมพ์

ช. แผนภูมิ กราฟ และตารางต่าง ๆ

ซ. การเขียน

ฅ. โปสเตอร์

๓. Diagrams and Schematics

๔. Still Projected Pictures

ก. Steriographs (Unprojected)

ข. Lantern Slide

- ก. สลิมนตร์ (Filmstrips)
- ง. เครื่องฉายภาพทึบแสง (Opaque Projection)
- จ. ภาพโปร่งใส (Positive Transparency)
- ฉ. เครื่องฉายจุลทัศน์ (Micro Slide Projection)
- ซ. Tachisto Scopes

- ๔. Projected Motion Pictures
 - ก. ภาพยนตร์เงียบ
 - ข. ภาพยนตร์เสียง

- ๕. Auditory Materials
 - ก. แผ่นเสียง
- ๖. Electrical Transcription
 - ก. วิทยุ
 - ๑. Amplitude Modulation
 - ๒. Frequency Modulation
- ๗. Centralized Sound Systems

- ๘. Audio - Visual Aids in Combination
 - ก. ภาพยนตร์เสียง
 - ข. โทรทัศน์
 - ค. สลิมนตร์เสียง
- ๙. ทัศนารเพื่อการศึกษา (Field Trips)
 - ๑. พิพิธภัณฑ์

- ๑๐. Representation and Relief Displays
 - ก. ขุนจำลอง

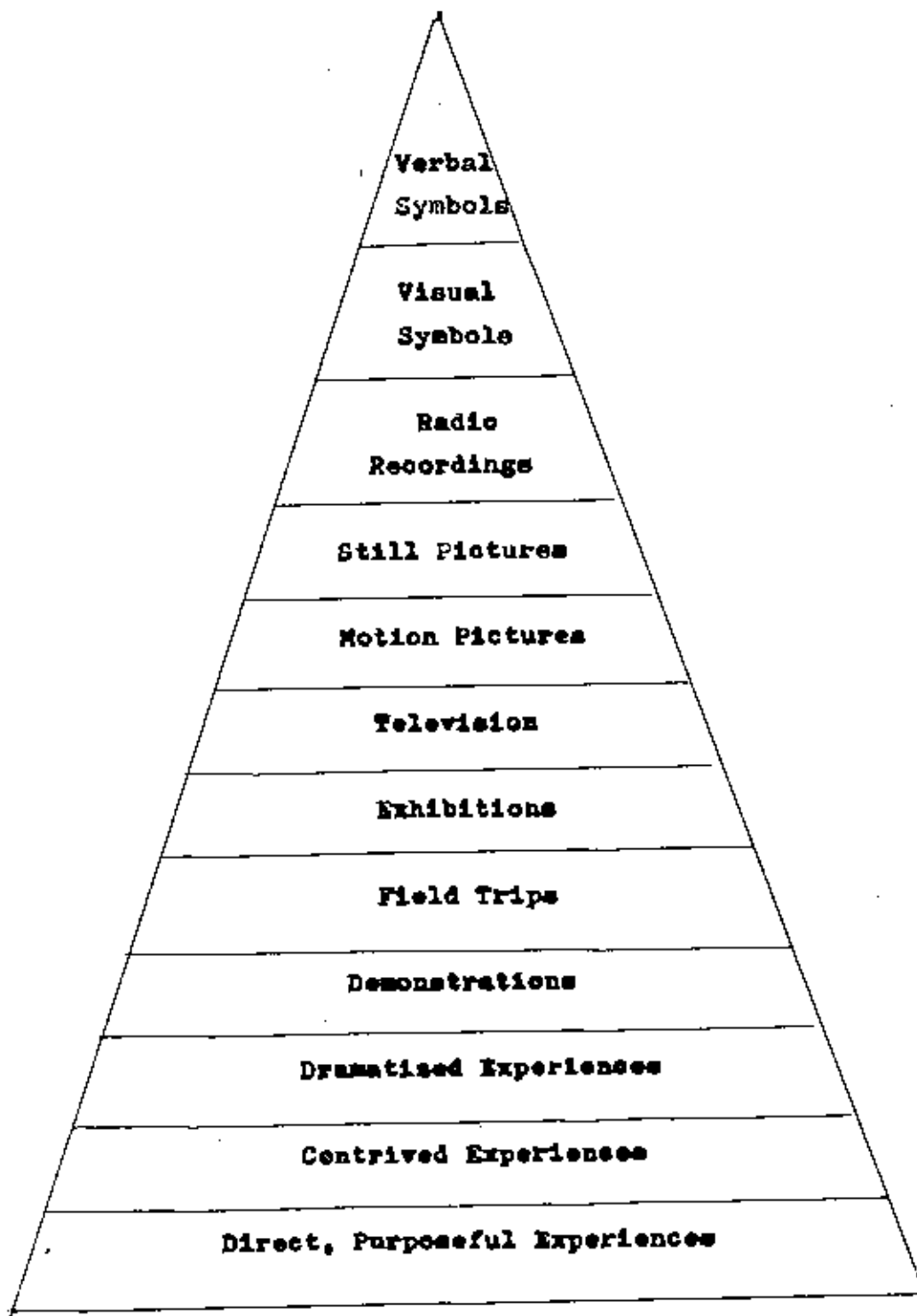
- ข. ของจริง
- ค. ของตัวอักษร
- ง. Relics
- จ. โศดราม่า
- ฉ. กระดาษทราย
- ช. ของของแบบ
- ฎ. Miniature

- ๑๐. การแต่งเศษ
- ๑๑. การเย็บหนังสือ
- ๑๒. เบ็ดเกลือ
- ก. บัตรคำ

จ. สมุดภาพ (Illustrated Booklets, Scrap Books)

Edgar Dale^{๑๖} ได้จำแนกชนิดของโฮสต์ศึกษาตามประสบการณ์ที่เด็กจะได้รับจากมากที่สุดจนกระทั่งน้อยที่สุด โดยจัดเรียงเป็นรูปกรวยขึ้น ภายในรูปกรวยนั้นแบ่งออกเป็น ๑๒ ระดับ โดยในประสบการณ์ที่มีความเป็นรูปธรรมมากที่สุดเป็นฐานกรวย และในประสบการณ์ที่น้อย ๆ เป็นนามธรรมมาก ๆ ขึ้น อยู่ในอันดับถัดไปจนกระทั่งถึงประสบการณ์นามธรรมซึ่งเป็นยอดของกรวยแห่งประสบการณ์นี้ (ดูรูปหน้า ๒๖ ประกอบ)

^{๑๖} Edgar Dale, pt ๕3

(Cone of Experience)

ผลการศึกษาของไอศหัตถ์ศึกษา

คณะกรรมการสมาคมการศึกษาแห่งชาติของอเมริกา (The Committee of National Society for the Study of Education) ได้ทำการวิจัยถึงคุณค่าของไอศหัตถ์ศึกษาและได้พบว่า ^๗

- ๑. ให้ประสบการณ์ต่างรูปธรรมเพิ่มขึ้น และลดจำนวนประสบการณ์ต่างนามธรรมลงไป
- ๒. ทำให้นักเรียนสนใจเพิ่มขึ้น
- ๓. เพิ่มพูนศึกษาทางการเรียนรู้และทำให้การเรียนคงพันฉาวร
- ๔. ให้ประสบการณ์จริงได้
- ๕. ก่อให้ยูเรียนมีพัฒนาการทางความคิดคอบเนื่อง
- ๖. พัฒนาความรู้ในเรื่องความหมายและศัพท์มากขึ้น
- ๗. ได้ประสบการณ์ในเรื่องที่การสอนอื่น ๆ ให้ไม่ได้ และยังก่อให้เกิดการเรียนรูที่กว้าง

ลึก และลึกซึ้ง

จากการศึกษาคุณค่าวิจัยของนักการศึกษาชาคัญ ๆ หลายท่าน ได้รวบรวมคุณค่าของไอศหัตถ์อุปกรณไว้ดังต่อไปนี้^๘

- ๑. ไอศหัตถ์อุปกรณเป็นศูนย์สนใจ เนื่องจากคำสอนของครูซึ่งเป็นนามธรรมนั้นกลายเป็นรูปธรรมขึ้นมา จึงทำให้ยูเรียนชอบมากหรืออยากเห็นมากขึ้น
- ๒. ไอศหัตถ์อุปกรณยอมสงเสริมความหมายของคำพูด
- ๓. ไอศหัตถ์อุปกรณช่วยใหยูเรียนโครูสิ่งต่าง ๆ ที่เมื่หจริง เกิดความเรื่อบนและจำไปไดนาน
- ๔. ไอศหัตถ์อุปกรณช่วยใหยูเรียนโคเรียนรูมากขึ้นในเวลาเรื่อบสั้นด้วย

^๗Edgar Dale and others, "Research on Audio Visual Materials" Audio Visual Materials of Instruction (Chicago: University of Chicago Press, 1949) p. 255

^๘ วรวิทย์ รัชชา "เหตุใดครูจึงไม่ชอบใช้ไอศหัตถ์อุปกรณ" ศูนย์ศึกษา (สมาคมการศึกษาแห่งประเทศไทย มีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ ประจำเดือน มิถุนายน ๒๕๐๔) หน้า ๑๔

- ๕. โสภทัศน์อุปกรณ์ช่วยประหยัดเวลาในการเรียนการสอน
- ๖. โสภทัศน์อุปกรณ์ช่วยให้เด็กสอนตนเอง

ความจำเป็นในการใช้โสภทัศน์อุปกรณ์ประกอบการสอน

ตามหลักการศึกษาค้นคว้าใหม่ถือว่า การสอนก็คือการจัดสิ่งแวดล้อมที่พึงปรารถนาไว้ให้นักเรียน เพื่อให้นักเรียนจะได้รับประสบการณ์การศึกษาที่ดีไป จากความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้าจึง ต้องมีการปรับปรุงการสอนและวิธีสอน ทดสอบเนื้อหาวิชาทำให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์นั้น โสภทัศน์อุปกรณ์จึงมีบทบาทมากใ้กับการศึกษาแบบใหม่ เพราะการใช้โสภทัศน์อุปกรณ์จะทำให้ผู้เรียน ได้รับประสบการณ์การศึกษาโดยอาศัยสัมผัสทั้งห้าให้มากที่สุด

นอกจากนี้ในแง่การนำโสภทัศน์อุปกรณ์ประกอบการสอนนั้น ยังได้มีนักการศึกษาได้มองเห็นถึงความจำเป็นและความสำคัญต่าง ๆ กันออกไป กล่าวคือ

มีการทดลองกับคนเป็นส่วนมากเกี่ยวกับค่ามูลค่าที่สูญเสียไป ปรากฏว่าคนเรามักจะจดจำสิ่งที่ได้ยินได้ฟังเพียง ๕๐ % การนำเอาโสภทัศน์อุปกรณ์มาช่วยในการสอน จะทำให้คนมีความจำได้นานกว่านั้น

Brano Fuet นักจิตวิทยาที่มีชื่อเสียงได้ทำการทดลองว่าการใช้โสภทัศน์อุปกรณ์ช่วยใ้กับการเรียนรู้ดีขึ้นหรือไม่ ปรากฏว่าคนส่วนมากใช้ประสาททางตาแล้วจดจำสิ่งที่ได้เห็นนั้นได้มากเกือบ ๙๐% ส่วนที่เหลือเป็นสิ่งที่ไม่จำไว้ได้โดยประสาททางหู และประสาทสัมผัสทางกาย ถ้าเรายอมรับข้อเท็จจริงอันนี้ ก็จะเข้าใจได้ว่าทำไมการใช้โสภทัศน์อุปกรณ์จึงมีความสำคัญยิ่งในวงการสอน

๑๕. เป็รื่อง กฎหมาย คนบ้ศึกษา หน้า ๕๐

๑๖. จี. เค. อาซาฮิ คู่มือโสภทัศน์ศึกษา (อะเซ็งเทร่า องค์การปรับปรุงส่งเสริมการศึกษาอะเซ็งเทร่า ๒๕๐๐) หน้า ๕

๑๗. เรื่องเกี่ยวกับ หน้า ๖

Dr. Clusky กล่าวไว้ว่า ^{๒๖} "การสอนโดยใช้คำพูดเพียงอย่างเดียว จะอาจสามารถอย่างรวดเร็วกว่าที่สอนไปแล้ว และในการศึกษาที่ไม่ใช่เรื่องหนึ่งสิ่งใดไปว่าการเรียนจากบทเรียนที่ถูกศึกษาไปอย่างรวดเร็ว จุดประสงค์การสอนจะเป็นสิ่งช่วยทำกิจการอื่นเป็นองค์การด้วย และยังจะช่วยให้ครูที่สอนคือผู้ช่วยเป็นครูที่เลือกขึ้นมาได้"

Wittich และ Schuller กล่าวว่า ^{๒๗} "การสอนคือการกระตุ้นให้เกิดการเรียนรู้ และการเรียนรู้คือขบวนการของการค้นพบ แต่การที่จะช่วยให้ทั้งการเรียนรู้และการสอนมีประสิทธิภาพนั้นจะต้องมีการปรับปรุงนำเอาประโยชน์ของวัสดุการสอนมาใช้"

Saunders กล่าวว่า ^{๒๘} "คนใจเท่านั้นที่มีประสิทธิภาพช่วยเหลือ และครูใจเท่านั้นที่เผยแพร่ผลของการสอน "

วัตถุประสงค์ของการใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอน

ในการอบรมภาคฤดูร้อนปี ค.ศ. ๑๙๔๔ ได้มีการประชุมอบรมครูจำนวน ๔๖ คน ที่ Indiana State Teachers College และตั้งสรุปวัตถุประสงค์เกี่ยวกับการใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอนไว้ ๑๐ ประการ คือ ^{๒๙}

- ๑. เพื่อให้เด็กนักเรียนได้รับประสบการณ์ตรงและมีประสบการณ์มากขึ้น
- ๒. เพื่อสร้างความสนใจและเป็นแรงจูงใจในการเรียนรู้ของนักเรียนให้มากขึ้น
- ๓. เพื่อให้จดจำสิ่งที่เรียนได้เป็นเวลาที่ยาวนานขึ้น
- ๔. เพื่อนำสิ่งที่เห็นจริงจากแหล่งต่าง ๆ ในโลกมาสู่ห้องเรียนให้มากขึ้น
- ๕. เพื่อสร้างรากฐานที่มั่นคงของความคิดของนักเรียน
- ๖. เพื่อให้เด็กนักเรียนเข้าใจบทเรียนได้แจ่มแจ้งขึ้น

^{๒๖} F. Dean Mc. Clusky, "Audio Visual Aids Save Time", The Instructor, Vol VI., September 1947, p. 25

^{๒๗} Walter Arno Wittich and Charles Francis Schuller, Audio Visual Materials, (New York: Harper & Brothers, 2nd Ed., 1957) p. 512

^{๒๘} H.N. Saunders, The Teaching of General Science in Tropical Secondary Schools, (London: Oxford University Press, 1955) p. 202

^{๒๙} วารวิทย์ รักษา "การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอน" มูลนิธิศึกษา (สมาคมการศึกษา) นานงประเทศไทย ปีที่ ๔ ฉบับที่ ๒ เดือน ก.พ. ๒๕๐๕ หน้า ๑๖

- ๑. เพื่อสร้างเสริมทัศนคติที่ดีของนักเรียน
- ๒. เพื่อเป็นเครื่องมือสำหรับทบทวน สรุป และทำใบวิชาความถนัดของตนเอง
- ๓. เพื่อสร้างเสริมกิจกรรมที่แปลกออกไปและให้นักเรียนมีส่วนร่วมในชมเรียนที่กำง

เรียนอยู่

๑๐. เพื่อช่วยให้นักเรียนเรียนได้เร็วขึ้น

นอกจากวัตถุประสงค์ดังกล่าวแล้ว ยังมีผู้ตั้งวัตถุประสงค์ในการใช้ระคะการสอนแยกต่างกันออกไป เช่น เพื่อนำเข้าสู่มหเรียน เพื่อให้เด็กเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการสอน การทดสอบนักเรียน หรือ เพื่อเป็นกิจกรรมเสริมหลักสูตร เป็นต้น

การเลือกใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอน

R. Murray Thomas ได้ในข้อคิดก่อนการเลือกใช้สื่อทัศนูปกรณ์เพื่อประกอบการสอน

ว่า ๒๖

๑. ควรจะเพ่งเล็งถึงพื้นฐานของนักเรียนว่าอยู่ระดับใด มีความสามารถ ความสนใจมากน้อยเพียงใด

๒. พิจารณาถึงพื้นฐานความเข้าใจทางทฤษฎีการศึกษาของตัวครูเอง

๓. พิจารณาว่าควรจะใช้วิธีการสอนและวัสดุอะไรจึงจะถึงวัตถุประสงค์ที่วางเอาไว้

Robert J. Hunyard ผู้เชี่ยวชาญทางด้านสื่อทัศนศึกษาแห่งมหาวิทยาลัยอินเดียนา สหรัฐอเมริกา ได้กล่าวถึงการเลือกใช้สื่อทัศนูปกรณ์ว่า "งานของครูผู้สอนก็คือการของคักสิ่งใจว่าจะใช้วิธีไหนเพื่อวัตถุประสงค์อะไร แล้วจึงเลือกใช้สื่อที่เข้ากับวัตถุประสงค์นั้น"

อาจารย์วรวิทย์ ภัคหา วิทยาลัยวิชาการศึกษาประสานมิตร ได้เสนอแนะหลักการเลือกสื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนไว้ดังนี้

๑. สื่อทัศนูปกรณ์นั้นจะต้องมีคุณสมบัติตรงกับความต้องการและความมุ่งหมาย

๒๖ R. Murray Thomas, Integrated Teaching Materials. (New York: Longman Green and Company, Inc., 1960) p. 49

๒๗ รศ. เบ็ญจมาภรณ์ ภัคหา วัสดุประกอบการสอนภาษา (พระนคร: โรงพิมพ์คุรุศึกษา ๒๕๐๑) หน้า ๔

ของครูเรียน

- ๒. โสภณศึกษาภัณฑ์นั้นจะต้องเหมาะสมแก่ชั้น วิชา ระดับสติปัญญา ความต้องการและความสนใจของผู้เรียน
- ๓. โสภณศึกษาภัณฑ์นั้นจะต้องมีเนื้อเรื่องตรงกับความเป็นจริง
- ๔. โสภณศึกษาภัณฑ์นั้นจะต้องอยู่ในสภาพที่ใช้งานได้
- ๕. โสภณศึกษาภัณฑ์นั้นจะต้องส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดริเริ่มหรือทำในผู้เรียนให้มีกิจกรรมสัมพันธ์กับประสบการณ์เก่า ๆ
- ๖. โสภณศึกษาภัณฑ์ที่จะจัดทำมานั้นจะต้องให้พอเหมาะแก่ระยะเวลา ไม่มากหรือน้อยเกินไป
- ๗. โสภณศึกษาภัณฑ์นั้นจะต้องเป็นวัสดุราคาเบา หาได้ง่าย ปลอดภัย และคุ้มค่าแรงงาน

การเตรียมการใช้โสภณศึกษาภัณฑ์ประกอบการสอน

รองศาสตราจารย์สำเภา วรางกูร หัวหน้าแผนกวิชาโสภณศึกษา ได้บรรยายเกี่ยวกับวิธีการเตรียมการใช้โสภณศึกษาภัณฑ์นี้

๑. การเตรียมของครู เป็นเรื่องที่จะต้องเป็นอันดับแรก และจะต้องเตรียมไว้ล่วงหน้าแต่เนิ่นเป็นต้นว่า

- ก. เตรียมคู่มือเรียนที่จะสอนล่วงหน้า
- ข. วางแผนล่วงหน้าว่าจะใช้วัสดุอุปกรณ์อะไรกับบทเรียนตอนนั้น ๆ
- ค. จัดหาหรือจัดทำวัสดุอุปกรณ์ที่ต้องการจะใช้ไว้ให้พร้อมที่จะใช้การได้ทันที
- ง. วางแผนวิธีใช้ว่าจะใช้ที่ไหน เมื่อไร และอย่างไร จึงจะช่วยให้การเรียนของผู้เรียนได้ผลดีที่สุด
- จ. วางแผนการถือคาม หรือวัดผลว่าเมื่อใช้วัสดุอุปกรณ์แล้วจะหาอย่างไรบ้าง

รองศาสตราจารย์สำเภา วรางกูร คำนวณวิชาโสภณศึกษาเบื้องต้น คณะครูสาธิต วิทยาลัยการศึกษาศรีอยุธยา ๒๕๐๖

นอกจากนี้แล้วคุณครูอาจใช้วัสดุอุปกรณ์ที่เตรียมไว้ในบ้านของคุณ ที่ควรจะมีด้วย การใช้เสียก่อน ไขมันใจว่าจะใช้ได้อย่างถูกต้อง เมื่อถึงเวลานำไปใช้จริง ๆ

๒. การเตรียมของนักเรียน เพื่อให้นักเรียนใช้มีโลกาภิวัตน์แล้วเตรียมใจล่วงหน้า โดย ครูเป็นผู้แนะนำหรือกำหนดงานให้ เช่น

ก. ให้นักเรียนหามาบทเรียนที่เรียกมาอ่าน เพื่อจะได้ใช้เป็นพื้นฐานรับความรู้ใน บทเรียนใหม่

ข. ให้นักเรียนหาความรู้ของบทเรียนใหม่เพิ่มเติมจากหนังสือ

ค. ให้นักเรียนรู้อล่วงหน้าว่าบทเรียนจะค่อนข้างอะไรบ้าง ตรงไหนสำคัญ ตรงไหนจะต้อง ใช้ความตั้งใจ ใช้ความสังเกตเป็นพิเศษ

ง. ครูอาจจะลองเตรียมบันทึกหมายและซักซ้อมกับนักเรียนไว้ให้เสียก่อนถ้าจำเป็น ใน กรณีที่จะให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการใช้วัสดุอุปกรณ์ในชั้น

นอกจากนี้แล้วยังเป็นการจำเป็นที่จะต้องจัดเตรียมสถานที่ เช่นที่นั่ง แสงสว่าง เสียง ซักักัง ห้องที่จะใช้เป็นคน วัสดุล่วงหน้า เป็นต้น

การใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ประกอบการสอน

Harry C. Mc. Kown ได้ให้ข้อแนะนำในการใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ให้โดยดังนี้ ควรจะ ให้ความสำคัญซึ่งต่อไปนี้^{๑๐}

๑. สื่อทัศนอุปกรณ์นั้น ๆ ควรผ่านการคัดเลือกมาเป็นอย่างดี
๒. สื่อทัศนอุปกรณ์นั้น ๆ ราคาไม่แพง
๓. ครูต้องมีความรู้เกี่ยวกับคุณสมบัติของสื่อทัศนอุปกรณ์นั้น ๆ
๔. ครูต้องมีความสามารถที่จะใช้อุปกรณ์นั้น ๆ ประกอบการสอน
๕. ครูต้องใช้สื่อทัศนอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับอายุ ระดับสติปัญญาของนักเรียน
๖. ต้องพยายามให้นักเรียนได้ประสบการณ์จริงในมากที่สุด
๗. ถอดนำสื่อทัศนอุปกรณ์นั้น ๆ มาสอนจริง ๆ มิใช่มาตั้งไว้เฉย ๆ

^{๑๐} Harry C. Mc. Kown, Audio Visual Aids to Instruction,

- ๘. ต้องพยายามหรือหาทางส่งเสริมให้นักเรียนมีส่วนร่วมด้วย
- ๙. ครูต้องเตรียมการไว้มาล่วงหน้าแล้ว
- ๑๐. การเตรียมนักเรียนเพื่อใช้สื่อทัศนูปกรณ์จะระดมการสอนก็มีความจำเป็นเช่นกัน
- ๑๑. ห้องใช้สื่อทัศนูปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนได้เป็นอย่างดีนั้นเปิดใช้งานน้อย

๑๒

- ๑๒. ไม่จำเป็นต้องใช้สื่อทัศนูปกรณ์มากนักจนเกินไป
- ๑๓. มีการวัดผลการใช้เสมอ โดยอาจจะดูจากความสนใจของนักเรียน การมีส่วนร่วม

ผลออกมามีผลมากในหนังสือเรียน

- ๑๔. ต้องดูแลระวังและรักษาขณะที่ใช้อุปกรณ์และหลังจากใช้แล้ว
- ๑๕. มีที่เก็บสื่อทัศนูปกรณ์ที่ดี และพร้อมที่จะนำออกมาใช้ได้ทันที

รองศาสตราจารย์สำเนา วรวงศ์ ได้ให้ข้อคิดในการพิจารณาไปใช้เพื่อการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ได้โดยถูกต้องดังนี้ **

- ๑. การใช้สื่อทัศนูปกรณ์ควรให้เป็นอุปกรณ์ในการสอนจริง ไม่ใช่เอาไปตั้งแหว่งให้นักเรียนดูเฉย ๆ และต้องคำนึงว่าตัววัสดุอุปกรณ์ทำหน้าที่แทนครูไม่ได้ แต่มันช่วยในการสอนของครูได้
- ๒. การใช้วัสดุอุปกรณ์จะต้องมีการเตรียม ทั้งการเตรียมตัวครู นักเรียน วัสดุ เครื่องมือ สถานที่ เป็นต้น
 - ๑. การใช้วัสดุอุปกรณ์จะใหม่ในการเรียนการสอน ถ้าให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมด้วย
 - ๒. การใช้วัสดุอุปกรณ์ควรจะให้เป็นการมีวัตถุประสงค์เวลา
 - ๓. การใช้วัสดุอุปกรณ์ในคราวหนึ่ง ๆ ไม่ควรจะให้มันอาบอช่างเกินความจำเป็น
 - ๔. ในระหว่างการใช้หรือเมื่อใช้วัสดุอุปกรณ์เสร็จแล้ว ควรมีการประเมินผลของการใช้

** รองศาสตราจารย์สำเนา วรวงศ์ คำบรรยายวิชาสื่อทัศนศึกษาเบื้องต้น คณะครุศาสตร์ จ.ป. ๒๕๐๖

สมาคมโสตทัศนศึกษาแห่งประเทศไทย ได้กล่าวถึงการที่จะใช้วัสดุโสตทัศนศึกษา
ประเภทนี้ & ประเภท ซึ่งเรียกว่า < R's > คือ ^{๓๒}

- Right materials and equipments get to the
- Right place at the
- Right time, and see that they are in the
- Right way

การวัดผลการใช้โสตทัศนอุปกรณ์

การวัดผลการใช้โสตทัศนอุปกรณ์เป็นของจำเป็นและสำคัญอย่างยิ่ง ซึ่งอาจจะทำในระหว่าง
การใช้ หรือ เมื่อใช้วัสดุอุปกรณ์เสร็จแล้วก็ ทั้งนี้ก็มีความมุ่งหมายอยู่ ๓ ประเภท ^{๓๓} คือ

- ๑. เพื่อตรวจสอบความถี่ที่เรียนได้รับความรู้มา แล้วยังมีอะไร
- ๒. เพื่อความถี่ที่เรียนใหม่โอกาสขยายความรู้ให้กว้างขวางออกไปได้มากน้อยเพียงไร โดย
การให้นักเรียนขยายความถี่จากความรู้ที่อื่น ๆ ที่เกี่ยวกับวิชาที่ตนเรียนเพิ่มเติมเป็นคน
- ๓. เพื่อหาข้อบกพร่องและปรับปรุงแก้ไขการใช้ในโอกาสต่อไปให้ดีขึ้น

Edgar Dale ได้แนะนำในเรื่องการประเมินค่าการใช้โสตทัศนอุปกรณ์ โดยให้ครูผู้ใช้
ตอบคำถามต่อไปนี้ ^{๓๔}

- ๑. โสตทัศนอุปกรณ์เหล่านั้นได้สภาพดีจริงในเรื่องที่สอนไหม ?
- ๒. โสตทัศนอุปกรณ์เหล่านั้นช่วยให้ได้เนื้อหาวิชาซึ่งมีความหมายตรงตามเรื่องที่กำลังศึกษาไหม?
- ๓. โสตทัศนอุปกรณ์เหล่านั้นเหมาะสมกับวัน สัปดาห์ และระยะเวลาที่จัดอยู่หรือไม่?
- ๔. สภาพที่ปรากฏลักษณะของโสตทัศนอุปกรณ์ที่ใช้เป็นเพียงพอใจไหม?

³² Audio Visual Education Association of California, Setting up Your Audio Visual Education Program, (California: Stanford University Press, 1949) p. 4

³³ Robert J. Hunyard, pp. 11 - 12

³⁴ Edgar Dale , pp 78 - 83

๕. มีผู้ให้การแนะนำแก่คุณเพื่อช่วยเหลือในเรื่องการใช้โลกทัศน์วิญญูเท่านั้นได้ประโยชน์อะไร ?

- ๖. โลกทัศน์ประเภทไหนที่ช่วยทำให้คนที่เรียนเป็นนักศึกษา นักวิจารณ์ดีขึ้นไหม ?
- ๗. โลกทัศน์ประเภทไหนจะช่วยในความมนุษยสัมพันธ์ให้ดีขึ้นไหม ?
- ๘. โลกทัศน์ประเภทไหนให้คุณภาพกับเวลา ค่าใช้จ่าย และความพยายามที่ได้ไปโดยไม่?

การตัดสินจะเห็นว่าเป็นการประเมินผลของการใช้ ซึ่งจะเป็นอย่างไรนั้นขึ้นอยู่กับ

- อยู่กับ ก. วิญญูและเครื่องมือที่ใช้
- ข. วิธีใช้และคุณภาพใช้
- ค. นักเรียน

ซึ่งการใช้ประเมินผลการใช้จึงกล่าวขอมจะใคร่ถึงข้อบกพร่อง เมื่อปรับมุ่งแก้ไขการใช้ในโอกาสต่อไปในครั้ง

โดยสรุปแล้ววิธีการใช้โลกทัศน์ประเภทประกอบการสอนนี้จะใช้ข้อนี้ จะคงเริ่มค้นคว้า การตั้งวัตถุประสงค์ในการใช้ว่าต้องการใช้โลกทัศน์ประเภทไหนอะไร เมื่อคุณผู้อ่านเข้าใจในวัตถุประสงค์โดยตงแล้ว ก็จะคัดเลือกใช้ชนิดของโลทัศน์ประเภทและวิธีการสอนในสอดคล้องกับเป้าหมายที่วางเอาไว้ และเพื่อที่จะใช้การใช้โดยข้อนี้จริง คุณจึงควรจะได้เตรียมทั้งด้านตัวครูเอง และตัวนักเรียน ตลอดจนสถานที่และอุปกรณ์ที่เกี่ยวข้อง แล้วจึงดำเนินการใช้โลทัศน์ประเภทไปตามแผนการที่วางเอาไว้ ในตอนท้ายนี้สิ่งที่ขาดไม่ได้คือการประเมินผลของการใช้ทั้งในแง่ของวิญญูเครื่องมือใช้ ตัวครูเอง ตลอดจนนักเรียน เพื่อจะใคร่ถึงข้อบกพร่อง เพื่อปรับมุ่งแก้ไขต่อไป

วิชาภาษาอังกฤษ

นางสาววัชรีย์ นันทวิสัย ได้ทำการศึกษาค้นคว้าเรื่อง "จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย" ได้เห็นว่า การเรียนและการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทยนั้นมีจุดประสงค์แตกต่างกันหลายทางด้วยกัน ในสมัยแรกคือในรัชกาลของพระบาทสมเด็จพระจอมเกล้า ฯ

๑ วัชรีย์ นันทวิสัย "จุดประสงค์ของการสอนภาษาอังกฤษในประเทศไทย" (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรบัณฑิต คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ๒๕๐๒)

นั้นเรียนเพื่อใ้ผู้เรียนได้รู้ภาษาอังกฤษและวัฒนธรรมตะวันตก จะได้เรียนวิธีที่แท้จริงในไ
 กาลที่สงครามเกิดขึ้น จึงมีการสอนแบบ " The Direct Method" เพราะครูเป็นเจ้าของภาษา
 และสอนด้วยภาษาอังกฤษ ต่อมาวัตถุประสงค์ของผู้เรียนเปลี่ยนไปเป็นเรียนเพื่อสามารถเขียน
 ภาษาอังกฤษติดต่อกันทางประเทศใด การสอนจึงเป็นแบบ " The Grammar Translation
 Method" คือเรียนหนักทางไวยากรณ์ และ อ่าน คัดลอก และเขียนคำออก ครั้นต่อมาเห็นว่า
 ผู้เรียนควรเรียนภาษาพูดเท่า ๆ กับภาษาเขียน จึงใช้สอนแบบ " The Aural Oral
 Approach" คือเน้นการฟังและการพูดเป็นสำคัญ ในบทเรียนแต่ละหน่วยจะให้ฝึกทักษะทั้ง ๔
 ใ้พร้อมกันคือ ไ้ฟัง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ผู้วิจัยได้แสดงความคิดเห็นว่า
 การสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบันควรเป็นแบบ "The Aural Oral Approach" หรือฟังแบบ
 ว่าควรให้วิทยุศึกษาและโทรทัศน์เป็นเครื่องช่วยเพื่อความนิยม นอกจากนี้โรงเรียนต่าง ๆ ควรจัด
 ใ้มีห้องภาษาอังกฤษ และห้องเรียนควรจัดใ้มีรูปภาพและอุปกรณ์ต่าง ๆ ครูผู้สอนภาษาอังกฤษ
 ควรใ้มีคุณสมบัติภาษาอังกฤษ เพื่อใ้เข้าใจใ้กับนักเรียนสนใจใ้ในคาบเรียนยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายในการสอนภาษาอังกฤษในปัจจุบัน

ตามหลักสูตรการสอนภาษาอังกฤษในระดับมัธยมศึกษาที่มีความมุ่งหมายดังนี้ ^{๑๖}

๑. เพื่อใ้มีประโยชน์ในชีวิตประจำวันตามควรแก่ชั้น
๒. เพื่อใ้มีพื้นฐานใ้ในการที่จะศึกษาใ้ในระดับต่อไป
๓. เพื่อใ้เข้าใจวัฒนธรรมของชนชาติซึ่งเป็นเจ้าของภาษาคำสนทนา
๔. เพื่อความเจริญใ้ในทางความรู้ และสติปัญญาของผู้เรียน
๕. เพื่อบรรลุความมุ่งหมายดังกล่าว จึงใ้มีความรู้และทักษะทั้งใ้ต่อไปนี้
- ก. ต้องใ้เข้าใจ พูดได้โดยออกเสียงที่ถูกต้อง อ่านออกเสียงได้ และอ่านใ้ใจ
 ได้ และเขียนใ้ถูกต้องตามควรแก่ชั้น
- ข. ใ้มีความรู้ทางไวยากรณ์ที่เป็ประโยชน์ใ้ในการใ้ใช้ภาษา และรู้ลักษณะของอังกฤษ

^{๑๖} กรมวิสามัญศึกษา คำสั่งกระทรวงศึกษาธิการ ม.ศ.๕. ๒๕๐๕ (กระทรวง
 ใ้ศึกษา ๒๕๐๕) หน้า ๕๕

ที่เป็นเอกสารตามสมควร

ค. ให้ความรู้เกี่ยวกับวรรณคดี สำหรับเป็นพื้นฐานที่จะศึกษาคือไป

ง. ไม่เข้าใจถึงความสำคัญของภาษาอังกฤษ ในฐานะที่เป็นภาษาสำหรับติดต่อระหว่างชาติ

แม้ว่าคนไทยเราจะได้เรียนภาษาอังกฤษมานานแล้วก็ตาม แต่ถ้าจะคิดโดยรวมแล้ว มาตรฐานภาษาอังกฤษของคนไทยยังอยู่ในระดับที่ต่ำมาก ดังจะเห็นได้จากข้อเขียนของผู้ช่วย การโครงการส่งเสริมภาษาอังกฤษภาคพื้นเอเชียอาคเนย์ที่ได้เขียนไว้ว่า^{๓๓}

" ในโลกขณะนี้เด็กนับเป็นจำนวนล้าน ๆ คนกำลังเรียนภาษาต่างประเทศ แต่สิ่งที่ได้จากความพยายามของพวกเขานับวันก็ลดน้อยลงเรื่อย ๆ เพราะเด็กเหล่านั้นไม่สามารการใช้ภาษาอังกฤษได้จริง ๆ "

ถ้าจะให้พิจารณากันอย่างตรงไปตรงมาก็จะพบข้อบกพร่องที่ทำให้เด็กเรี นี้ไม่สามารถเรียน วิชาภาษาอังกฤษให้โดยอัตโนมัติที่ควรหลายประการ เช่น ครู นักเรียน ตำราเรียน วิธีอุปกร์ การสอน การวัดผลและสภาพแวดล้อมต่าง ๆ นอกจากนั้นก็สามรถมองอันเนื่องในข้อหนึ่งที่ทำให้ การเรียนและการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ได้โดยอัตโนมัติที่จะเป็น ก็คือ "ครู" เพราะครูย่อมมีความ สำคัญเหนือสิ่งอื่นใดหมด ดังที่ Mary Finocchiaro กล่าวไว้^{๓๔}

" There are no good or bad methods,

There are only good or bad teacher. "

ความจำเป็นและความสำคัญในการใช้สื่อทัศนูปกรณ์ประกอบการสอนภาษาอังกฤษ

ถ้าเราจะได้พิจารณาถึงลักษณะของภาษาแล้ว เราจะเห็นได้ว่า การสอนภาษาต่างประเทศนั้นจำต้องอาศัยสื่อทัศนูปกรณ์อย่างมากมาย ดังจะเห็นได้ว่า^{๓๕}

^{๓๓} ไชยงค์ ไม้ชู แวน แนววิธีสอนภาษาอังกฤษตามหลักภาษาศาสตร์ (พระนคร โรงพิมพ์วิบูลย์กิจมณฑลกรุงเทพฯ ประเทศไทย ๒๕๐๔) หน้า ๑

^{๓๔} Mary Finocchiaro, The Teaching of English as a Second Language in Elementary and Secondary School, (New York: Harper & Brother 1958) p. 10

^{๓๕} Theodore Huebener, pp. 6 - 8

๓. ภาษาคือคำพูด ทั้งนี้การสนทนาภาษาจะโดยดลอย่างเต็มที่ก็โดยให้โอกาสแก่ผู้เรียน
โดยผู้ใดจึงสำเนียงของคนเพื่อนที่ในวัยเด็กของใ้มากที่สุด

๔. ภาษาของมีสำเนียงหนักเสียงหนักออกไป ก็ขึ้นกับผู้เรียนให้มีโอกาสฟังสำเนียงหนัก
ต่างดังกล่าวก็จะมีผลต่อการเรียนรู้โดยอัตโนมัติ

๕. การเรียนภาษาจะโดยดลดีอย่างมาก ก็โดยได้ฟังสำเนียงของเจ้าของภาษา

๖. การเรียนภาษาเป็นทักษะอย่างหนึ่ง การเรียนจะโดยดลอย่างเต็มที่ถ้าผู้เรียนได้
มีโอกาสฝึกพูด ฟัง การพูด ฟัง ๆ มากขึ้น

จากที่กล่าวมานี้จะเห็นได้ว่าวิธีที่นิยมปรารถนาสามารถสนองความสนใจหรือสนใจในการเรียน
ภาษาต่างประเทศได้อย่างดีเยี่ยม เพราะของปฏิบัติการทางภาษาย่อมจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียน
ได้มีโอกาสฟังสำเนียงที่ถูกต้องรวมทั้งสำเนียงผู้เรียนเอง อีกทั้งทัศนวิสัยของอย่างก็ให้โอกาส
ผู้เรียนได้มีประสบการณ์จริงและประสบการณ์จริงได้ ตลอดจนกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแสดง
ละคร การจัดนิทรรศการ การศึกษานอกสถานที่ ก็เป็นทางที่จะให้ผู้เรียนได้ฝึกหัดเพื่อได้ประสบ
การณ์จริงได้มากที่สุด นอกจากนี้แล้วภาพยนตร์ และโทรทัศน์ ก็สามารถจะให้ความรู้ในด้าน
วัฒนธรรมของชาวต่างชาติได้อย่างดีเยี่ยมเช่นกัน